

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Othaasos petisort 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több...

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 ft. — kr. 1/2 évre 2 ft 50 kr.

Európa érdeke és a muszka követelése.

Egy távgyörgy szerint Bismarck gróf rettenetesen dohog Gortsakoffra, hogy ez kiséll elhárítottak a dolgot, s anélkül, hogy tőle tanácsot kértek volna...

Franczia-porosz háború.
Debreczen, nov. 17.

Néhány nap óta alig tudunk valamit a franczia és német hadsereg mozgalmairól, még az sincs eléggé bebizonyítva...

Ugyan ily bizonytalanságban voltunk tegnap Frigyes Károly hadseregének halmozott felépítéséről...

Ha már oly fontos reánk nézve a lengyel önkormányzat és szabadsága, úgy nem lehet okán rossz szemmel nézni a törökviszket...

Berlin, nov. 15. A felfüggesztésről írták, hogy Bajországot újra közeledő kiderült mox a német kérdésben és a tárgyalások újra felvetődtek...

München, nov. 15. Bray gróf Versaillesban a bajor királynak egy részletesebb iratát vette meg...

Debreczen, 1870. nov. 17.
Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

Ma ötszáz év, hogy Lajos magyar király megkoronáztatott nagy Lengyelország királyává...

TÁRCZA.

Apáca és kegyencznő.
Regény a bécsi életből.

Írta: Haffner Károly.
1-6 kötet.
(Folytatás.)

Nyugtalan szelleme nem hagyta őt otthon pihenni. Mar jókor reggel kifizette az őt a városban...

Egy szer egy véletlen, még pedig barátságos véletlen, éppen azon reggelen, melyen ebédszélünk kezdődött...

Bienefeld a legészibbent emondott, a mint mondtai szokat kitálalt mindent, a mi szívére nyomta...

"A politika utai görbék, én pedig szeretem az egyenes utat. Te szeretted a tükürt, mert azt mondja...

"De azt is bizonyítani fogják, hogy fejjeddel rohan az a tálak, kedves atyám." mondta Paulina, az pedig sehol nem helyes politika, legkegyencznő helyes pedig a hivatalosokban.

"A politika utai görbék, én pedig szeretem az egyenes utat. Te szeretted a tükürt, mert azt mondja...

"No lásd, ilyen udvariatlan tükör vagyok én, melyet az atyának törni, mert igazat beszéltek."

"De a császár lesz azon paizs, mely ezen régi, bicsületes tükört megvédi." mondta Still Anna, a fiatal gyáros.

"Te a bacsit nem fogod megváltoztatni Paulina? Sota meg a tudás is, mint sem nyernél az által. Ellenségei kerlik őt, de megindítva, új remény által lelkesítve indult hazáig...

Paulina nem felelt. Duzzogva lecsüggesztette fejét, mert a vend tükör a bókál együtt egy keserű igazságot is mondott meg neki. Ekkor, éppen mintna csak hívták volna, valaki jelent meg, kiu boszuságot kiönthet.

„Isenem, hogy dohog a szívem!” kiáltá Rozália s nagy bensőséggel ölelte át az agg nyakát. „Reszketek erred jó atyám!”

„Talan kissé igen szabadon beszélél a császárral?” mondá Paulina.

„En a földi fejedellel beszéltem, úgy mint a menyeyi fejedellel beszéltem volna.” felelte nevetve az agg. „Most a császár éppen utója, mint a jó Isten, hogy nem vagyok kepmutató, és hogy mióta élek, mindig hű és becsületes szolgálója voltam az államnak, s ezt minden előjárás is bizonyítja.”

„De azt is bizonyítani fogják, hogy fejjeddel rohan az a tálak, kedves atyám.” mondta Paulina, az pedig sehol nem helyes politika, legkegyencznő helyes pedig a hivatalosokban.

„A politika utai görbék, én pedig szeretem az egyenes utat. Te szeretted a tükürt, mert azt mondja, hogy szép leány vagy; de szeretned-e a görbét, ha azt is megmondanák, hogy hü, nagyragyó, pipere imadó vagy?”

„Széttöröm azt az udvariatlan tükört!”

„No lásd, ilyen udvariatlan tükör vagyok én, melyet az atyának törni, mert igazat beszéltek.”

„De a császár lesz azon paizs, mely ezen régi, bicsületes tükört megvédi.” mondta Still Anna, a fiatal gyáros.

„Te a bacsit nem fogod megváltoztatni Paulina? Sota meg a tudás is, mint sem nyernél az által. Ellenségei kerlik őt, de megindítva, új remény által lelkesítve indult hazáig...

Paulina nem felelt. Duzzogva lecsüggesztette fejét, mert a vend tükör a bókál együtt egy keserű igazságot is mondott meg neki. Ekkor, éppen mintna csak hívták volna, valaki jelent meg, kiu boszuságot kiönthet.

„Isenem, hogy dohog a szívem!” kiáltá Rozália s nagy bensőséggel ölelte át az agg nyakát. „Reszketek erred jó atyám!”

„Talan kissé igen szabadon beszélél a császárral?” mondá Paulina.

„En a földi fejedellel beszéltem, úgy mint a menyeyi fejedellel beszéltem volna.” felelte nevetve az agg. „Most a császár éppen utója, mint a jó Isten, hogy nem vagyok kepmutató, és hogy mióta élek, mindig hű és becsületes szolgálója voltam az államnak, s ezt minden előjárás is bizonyítja.”

„De azt is bizonyítani fogják, hogy fejjeddel rohan az a tálak, kedves atyám.” mondta Paulina, az pedig sehol nem helyes politika, legkegyencznő helyes pedig a hivatalosokban.

„A politika utai görbék, én pedig szeretem az egyenes utat. Te szeretted a tükürt, mert azt mondja, hogy szép leány vagy; de szeretned-e a görbét, ha azt is megmondanák, hogy hü, nagyragyó, pipere imadó vagy?”

„Széttöröm azt az udvariatlan tükört!”

„No lásd, ilyen udvariatlan tükör vagyok én, melyet az atyának törni, mert igazat beszéltek.”

„De a császár lesz azon paizs, mely ezen régi, bicsületes tükört megvédi.” mondta Still Anna, a fiatal gyáros.

„Te a bacsit nem fogod megváltoztatni Paulina? Sota meg a tudás is, mint sem nyernél az által. Ellenségei kerlik őt, de megindítva, új remény által lelkesítve indult hazáig...

Paulina nem felelt. Duzzogva lecsüggesztette fejét, mert a vend tükör a bókál együtt egy keserű igazságot is mondott meg neki. Ekkor, éppen mintna csak hívták volna, valaki jelent meg, kiu boszuságot kiönthet.

„Isenem, hogy dohog a szívem!” kiáltá Rozália s nagy bensőséggel ölelte át az agg nyakát. „Reszketek erred jó atyám!”

„Talan kissé igen szabadon beszélél a császárral?” mondá Paulina.

„En a földi fejedellel beszéltem, úgy mint a menyeyi fejedellel beszéltem volna.” felelte nevetve az agg. „Most a császár éppen utója, mint a jó Isten, hogy nem vagyok kepmutató, és hogy mióta élek, mindig hű és becsületes szolgálója voltam az államnak, s ezt minden előjárás is bizonyítja.”

„De azt is bizonyítani fogják, hogy fejjeddel rohan az a tálak, kedves atyám.” mondta Paulina, az pedig sehol nem helyes politika, legkegyencznő helyes pedig a hivatalosokban.

„A politika utai görbék, én pedig szeretem az egyenes utat. Te szeretted a tükürt, mert azt mondja, hogy szép leány vagy; de szeretned-e a görbét, ha azt is megmondanák, hogy hü, nagyragyó, pipere imadó vagy?”

„Széttöröm azt az udvariatlan tükört!”

„No lásd, ilyen udvariatlan tükör vagyok én, melyet az atyának törni, mert igazat beszéltek.”

„De a császár lesz azon paizs, mely ezen régi, bicsületes tükört megvédi.” mondta Still Anna, a fiatal gyáros.

„Te a bacsit nem fogod megváltoztatni Paulina? Sota meg a tudás is, mint sem nyernél az által. Ellenségei kerlik őt, de megindítva, új remény által lelkesítve indult hazáig...

Paulina nem felelt. Duzzogva lecsüggesztette fejét, mert a vend tükör a bókál együtt egy keserű igazságot is mondott meg neki. Ekkor, éppen mintna csak hívták volna, valaki jelent meg, kiu boszuságot kiönthet.

„Isenem, hogy dohog a szívem!” kiáltá Rozália s nagy bensőséggel ölelte át az agg nyakát. „Reszketek erred jó atyám!”

„Talan kissé igen szabadon beszélél a császárral?” mondá Paulina.

„En a földi fejedellel beszéltem, úgy mint a menyeyi fejedellel beszéltem volna.” felelte nevetve az agg. „Most a császár éppen utója, mint a jó Isten, hogy nem vagyok kepmutató, és hogy mióta élek, mindig hű és becsületes szolgálója voltam az államnak, s ezt minden előjárás is bizonyítja.”

„De azt is bizonyítani fogják, hogy fejjeddel rohan az a tálak, kedves atyám.” mondta Paulina, az pedig sehol nem helyes politika, legkegyencznő helyes pedig a hivatalosokban.

„A politika utai görbék, én pedig szeretem az egyenes utat. Te szeretted a tükürt, mert azt mondja, hogy szép leány vagy; de szeretned-e a görbét, ha azt is megmondanák, hogy hü, nagyragyó, pipere imadó vagy?”

„Széttöröm azt az udvariatlan tükört!”

„No lásd, ilyen udvariatlan tükör vagyok én, melyet az atyának törni, mert igazat beszéltek.”

„De a császár lesz azon paizs, mely ezen régi, bicsületes tükört megvédi.” mondta Still Anna, a fiatal gyáros.

„Te a bacsit nem fogod megváltoztatni Paulina? Sota meg a tudás is, mint sem nyernél az által. Ellenségei kerlik őt, de megindítva, új remény által lelkesítve indult hazáig...

„No lásd, ilyen udvariatlan tükör vagyok én, melyet az atyának törni, mert igazat beszéltek.”

„De a császár lesz azon paizs, mely ezen régi, bicsületes tükört megvédi.” mondta Still Anna, a fiatal gyáros.

„Te a bacsit nem fogod megváltoztatni Paulina? Sota meg a tudás is, mint sem nyernél az által. Ellenségei kerlik őt, de megindítva, új remény által lelkesítve indult hazáig...

Paulina nem felelt. Duzzogva lecsüggesztette fejét, mert a vend tükör a bókál együtt egy keserű igazságot is mondott meg neki. Ekkor, éppen mintna csak hívták volna, valaki jelent meg, kiu boszuságot kiönthet.

„Isenem, hogy dohog a szívem!” kiáltá Rozália s nagy bensőséggel ölelte át az agg nyakát. „Reszketek erred jó atyám!”

„Talan kissé igen szabadon beszélél a császárral?” mondá Paulina.

„En a földi fejedellel beszéltem, úgy mint a menyeyi fejedellel beszéltem volna.” felelte nevetve az agg. „Most a császár éppen utója, mint a jó Isten, hogy nem vagyok kepmutató, és hogy mióta élek, mindig hű és becsületes szolgálója voltam az államnak, s ezt minden előjárás is bizonyítja.”

„De azt is bizonyítani fogják, hogy fejjeddel rohan az a tálak, kedves atyám.” mondta Paulina, az pedig sehol nem helyes politika, legkegyencznő helyes pedig a hivatalosokban.

„A politika utai görbék, én pedig szeretem az egyenes utat. Te szeretted a tükürt, mert azt mondja, hogy szép leány vagy; de szeretned-e a görbét, ha azt is megmondanák, hogy hü, nagyragyó, pipere imadó vagy?”

„Széttöröm azt az udvariatlan tükört!”

„No lásd, ilyen udvariatlan tükör vagyok én, melyet az atyának törni, mert igazat beszéltek.”

„De a császár lesz azon paizs, mely ezen régi, bicsületes tükört megvédi.” mondta Still Anna, a fiatal gyáros.

„Te a bacsit nem fogod megváltoztatni Paulina? Sota meg a tudás is, mint sem nyernél az által. Ellenségei kerlik őt, de megindítva, új remény által lelkesítve indult hazáig...

„No lásd, ilyen udvariatlan tükör vagyok én, melyet az atyának törni, mert igazat beszéltek.”

„De a császár lesz azon paizs, mely ezen régi, bicsületes tükört megvédi.” mondta Still Anna, a fiatal gyáros.

„Te a bacsit nem fogod megváltoztatni Paulina? Sota meg a tudás is, mint sem nyernél az által. Ellenségei kerlik őt, de megindítva, új remény által lelkesítve indult hazáig...

Paulina nem felelt. Duzzogva lecsüggesztette fejét, mert a vend tükör a bókál együtt egy keserű igazságot is mondott meg neki. Ekkor, éppen mintna csak hívták volna, valaki jelent meg, kiu boszuságot kiönthet.

„Isenem, hogy dohog a szívem!” kiáltá Rozália s nagy bensőséggel ölelte át az agg nyakát. „Reszketek erred jó atyám!”

„Talan kissé igen szabadon beszélél a császárral?” mondá Paulina.

„En a földi fejedellel beszéltem, úgy mint a menyeyi fejedellel beszéltem volna.” felelte nevetve az agg. „Most a császár éppen utója, mint a jó Isten, hogy nem vagyok kepmutató, és hogy mióta élek, mindig hű és becsületes szolgálója voltam az államnak, s ezt minden előjárás is bizonyítja.”

„De azt is bizonyítani fogják, hogy fejjeddel rohan az a tálak, kedves atyám.” mondta Paulina, az pedig sehol nem helyes politika, legkegyencznő helyes pedig a hivatalosokban.

„A politika utai görbék, én pedig szeretem az egyenes utat. Te szeretted a tükürt, mert azt mondja, hogy szép leány vagy; de szeretned-e a görbét, ha azt is megmondanák, hogy hü, nagyragyó, pipere imadó vagy?”

„Széttöröm azt az udvariatlan tükört!”

„No lásd, ilyen udvariatlan tükör vagyok én, melyet az atyának törni, mert igazat beszéltek.”

„De a császár lesz azon paizs, mely ezen régi, bicsületes tükört megvédi.” mondta Still Anna, a fiatal gyáros.

„Te a bacsit nem fogod megváltoztatni Paulina? Sota meg a tudás is, mint sem nyernél az által. Ellenségei kerlik őt, de megindítva, új remény által lelkesítve indult hazáig...

